

Bezet!

Zij aan Zij - 25 januari 2024 - [Janneke Bosman](#)

Janneke Bosman is personal coach in geaardheid en coming-out, daarnaast begeleidt zij in thema's zoals carrière en burn-out, liefde & relatie, en eetproblematiek. Zij schreef eerder het boek [Van Boulimia naar Coming-Out](#). Meer informatie: www.jannekebosman.nl

Janneke deelt met ons het wel en wee van haar roze gezin. Samen met haar vriendin en hun dochtertje maakt ze van alles mee, ook op het gebied van gay.

Hoe werkt dat nu, zo'n roze gezin? Da's toch eigenlijk gewoon hetzelfde inmiddels als ieder ander gezin? Want tsja, tegenwoordig is een 'normaal' gezin eerder uitzondering dan regel, met alle vormen van ouderschap en samenwonen die we nu kennen. Natuurlijk is een roze gezin ook helemaal hetzelfde! En ergens juist ook weer helemaal niet. Want als je erin duikt, dan zie je tal van situaties die toch nét even helemaal anders zijn...

Bezet!

Ken je dat? Dat je samen met je vriendin of vrouw op pad bent, en ze voor je neus wordt versierd door een man? Nou ik wel.

Het is voor zo'n man natuurlijk niet altijd duidelijk dat je een koppel bent. Je kunt ook gewoon vriendinnen zijn, hele goede vriendinnen, of zelfs - zo moet het er voor hem uitzien - hele, hele goede vriendinnen. Want soms is het overduidelijk dat je samen een stel bent, maar ziet een man dit echt niet. Of wil dit niet zien. Hij gaat gewoon zijn gang en waagt een poging. Herkenbaar? Bij ons dus wel.

We waren heerlijk samen weg. Ik had mijn vriendin meegenomen voor een zalig diner voor haar verjaardag bij een Indonesisch restaurant. Ook een beetje eigenbelang, want ik ben zelf deels Indonesisch en ben dol op het eten. Mmm, *enak sekali*, heel erg lekker. Ik wist dat zij er ook dol op was, dus ik kon de plank niet mislaan.

Zitten we heerlijk te eten, verschijnt de ober steeds iets vaker aan ons tafeltje. Bij mij begint het eerste beetje argwaan al te groeien. Hm, wat doet hij hier zo vaak? vraag ik me af. Mijn vriendin voelt het nog niet aan, heeft niets in de gaten. Dat heeft ze wel vaker. Gelukkig bij mijn poging destijds wel, maar die was dan ook overduidelijk... Dat verhaal vertel ik misschien later nog weleens.

We genieten heerlijk verder, ook van de *pisang goreng*, gebakken banaan, mijn favoriet, en de *tempeh kering*, krokante tempeh, waar mijn vriendin dol op is. Daar staat hij weer. Wederom komt hij een praatje maken. 'Woon je hier in de buurt?', vraagt hij aan mijn vriendin.

Niets in de gaten hebbend, antwoordt ze: 'Ja, hier niet zo ver vandaan.' Ik voel hem al aankomen. En we babbelen verder met z'n drieën wat verder over de leuke tentjes hier in de buurt.

We hebben genoten en ik besluit af te rekenen. Daar komt hij met de rekening. 'Eh', begint hij naar mijn vriendin, 'zou je het leuk vinden om een keer een drankje te doen?' Ook al had ik het zien aankomen, ik sta nog steeds een beetje perplex, merk ik, omdat het zo recht voor mijn neus gebeurt.

'Eh', stamelt mijn vriendin, duidelijk totaal overvallen door deze vraag.

Ik onderbreek haar en leg mijn hand op de arm van de ober, en zeg lachend: 'Dat heb ik haar ook ooit gevraagd. Dus ik snap je helemaal!'

Een aantal jaren geleden waren we in een heerlijk vakantieresort in Mexico. Mijn vriendin en ik zijn twee uitersten. 'Hiltons & Hostels', zeg ik wel vaker. Zij is van de Hiltons, en deze keer had haar voorkeur gewonnen: een all-inclusive resort. Ik had ingestemd, onder voorwaarde dat de eerstvolgende vakantie op een camping zou plaatsvinden. Dat gebeurde gelukkig ook.

Een heel entertainment team was aanwezig op het resort, en die teamleden schoven vaak een soort van verplicht bij je aan tafel aan om te kletsen. Iets waar wij geen zin in hadden en probeerden te voorkomen. Dat lukte helaas niet altijd. Zij dachten waarschijnlijk, ah leuk, twee vriendinnen, in plaats van een koppel of een gezin, en dachten een kans te maken. Een van deze entertainers was een echte doorzetter en volhouder. Hij bleef gewoon aan tafel zitten, terwijl ik in mijn boek aan het lezen was en vrijwel geen aandacht aan hem schonk.

Op een van de feestavonden besloten mijn vriendin en ik een keer mee te doen op het feest. Hij had ons weer gevonden en kwam erbij zitten. Het was op een gegeven moment wel heel duidelijk dat hij een oogje op me had, maar ik hield de boot af. Bij de 'resort-dans' pakte hij opeens stevig mijn arm vast. Ik schrok, en dacht, ik kan hier beter niet tegenin gaan, rustig het dansje meedoen met de groep op het podium en er dan maar vanaf zijn. Mijn intuïtie zei me dat ertegenin gaan een averechts effect zou hebben.

Er stonden drie stoelen om ons tafeltje. Twee waren er nu dus vrij. Mijn vriendin was zwaar geïrriteerd en had al lang in de gaten waar hij op uit was.

'Is deze stoel vrij?' vroeg een andere vakantiegast aan haar.

'Jazeker', zei ze. Hij nam de stoel mee.

Toen de dans was afgelopen, kwamen de entertainer en ik terug van de dansvloer. Zijn gezicht stond verbouwereerd toen hij zag dat er nog maar één stoel was, waar ik snel op ging zitten. Mijn vriendin keek hem en mij triomfantelijk aan. Hij heeft ons voor de rest van de vakantie met rust gelaten. Heerlijk.

Aan alle hetero-heren die dit lezen: een beetje inschattingsvermogen wordt gewaardeerd.